

## **Duhovna misel - 10. nov. 2019**

## TVOJA BESEDA – LUČ NA MOJI POTI (Ps 119)

### 32. nedelja med letom.

Le nekaj dni narazen s prazniki Vseh svetih in Spominom vernih radosno bogoslužje te nedelje vabi, naj še premišljujemo o skrivnosti vstajenja od mrtvih. Evangelij predstavi Jezusa, ki se sooči z nekaterimi saduceji, ki niso verjeli v vstajenje in so imeli odnos z Bogom le v razsežnosti zemeljskega življenja.

Jezus ne pade v (njihovo) past in podkrepi vero v vstajenje tako, da poudari, da bo življenje po smrti drugačno od tega na zemlji. Svojim sogovornikom skuša razumeti, kako ni mogoče prilepitikategorij tega sveta na stvarstvo, ki ga presegajo in so večje od tega, kar vidimo v tem življenju. Pravi: »Sinovi tega veka se ženijo in množijo; tisti pa, ki so vredni, da doživijo vek in vstajenje od mrtvih, se ne bodo ne ženili ne mozhile«. S temi besedami hoče Jezus razložiti, da na tem svetu živimo iz začasnih resničnosti, ki končajo; tam pa, po vstajenju, ne bomo imeli več smrti na obzorju. Tam bomo živeli vse, tudi človeške vezi, v Božji razsežnosti, v preobraženi obliki življenja v zakonu, ki je Božje znamenje in sredstvo na tem svetu, ki bo preobraženo zasijalo v polni luči v občestvu slave svetnikov v nebesih. »Otroci nebes in vstajenja« niso samo v majhnem številu privilegirani, ampak so vsi moške in vse žene, ker odrešenje, ki ga je prinesel Jezus, je za vsakogar od nas. In življenje vstalih od mrtvih bo podobno življenju angelov, se pravi popolnoma potopljeno v Božjo luč, vse namenjeno slavi v večnosti, napolnjeni z veseljem in mirom. Toda pozor! Vstajenje je samo dejstvo, da vstanemo po smrti, ampak je nov način življenja, ki ga izkušamo v sedanjosti; je zmaga nad ničem, kar lahko vnaprej okužemo. Vstajenje je temelj krščanske vere in upanja! Če ne bi bilo zveze z večnim življenjem, bi se krščanstvo spremenilo zgolj v etiko, v filozofijo življenja. Oznaniilo krščanskega življenja pa prihaja iz nebes, Bog razodel in presega ta svet. Verovati v vstajenje je bistvenega pomena, bi vsako naše dejanje krščanske ljubezni postalo kratkotrajno in samo namen, ampak bi se spremenilo v seme, ki mu je namenjeno, da vzraste. Božjiemu urtu in obredi sadova večnega življenja.

